

Lesson 18

درس هجدهم

THE DEATH OF JESUS

مرگ مسیح

Reading:

Mark 14 and 15

مطالعه:

مرقس بابهای ۱۴ و ۱۵

Sin is a terrible problem for mankind. It is the root cause of all the world's troubles. It separates people from God and leads to certain death. It is impossible for mankind to conquer sin by its own efforts. Even the most sincere person has never been able to solve the problem of sin. However good a person may be, he will always fall short of God's glory (Romans 3:23). The Bible provides God's answer to the sin of mankind. God gave His only Son, the Lord Jesus Christ, to be the sacrifice that was necessary for mankind to break free from sin. The Lord Jesus joined with his Father in this work by offering himself as a willing, obedient sacrifice for sin. It was a life long sacrifice – he gave up his own will and desires and chose to follow his Father's will at all times. Dying on the cross was the last great act of willing obedience in a life of sacrifice. Because Jesus was sinless to the end, he overcame death. He also made it possible for his true disciples to have their sins forgiven and so escape everlasting death.

گناه بدترین مشکل انسان‌ها و ریشه اصلی تمام درگیری‌های دنیاست. گناه، انسان‌ها را از خدا جدا کرده و به مرگ حتمی سوق می‌دهد. برای انسان‌ها غیرممکن است که با تلاش خودشان بر گناه پیروز شوند. حتی درستکارترین انسان نیز هرگز نمی‌تواند مشکل گناه را حل کند و هر چقدر هم که شخصی خوب باشد، باز هم از جلال خدا قاصر است (رومیان 3: 23). کتاب مقدس پاسخ خدا را در مورد گناه بشر بیان کرده است. خدا یگانه فرزند خود، عیسی مسیح را قربانی گناهان بشر کرد. زیرا این تنها راهی بود که انسان می‌توانست بر گناه غلبه کند. عیسی مسیح در این امر از پدر اطاعت کرده و جان خود را در جهت قربانی شدن برای گناهان ما داد. این فداکاری به قیمت تمام زندگی او تمام شد. او به تمام خواسته‌های خود پشت پا زد تا فقط خواست پدر را به جا آورد. مرگ بر روی صلیب آخرین اطاعت پرجلالی بود که از زندگی فداکارانه مسیح دیدیم. چون مسیح تا آخر پی گناه ماند، بنابراین توانست بر گناه پیروز شود. او همچنین این فرصت را برای شاگردان واقعی‌اش فراهم کرد تا گناهانشان بخشیده شود و برای همیشه بر مرگ پیروز شوند.

In the Gospels we read about the unjust trial of Jesus, the cruel mocking, his savage beating and flogging. There was also the distress of seeing his mother's suffering as she watched him die. He would be deeply saddened by the knowledge that it was the Jews, his own people, who were rejecting him, and he knew that later they would be punished. We learn more of Jesus' suffering through some of the Old Testament writings. Psalm 22 helps us to understand how he felt during the crucifixion. As well as the terrible pain, he felt the great shame of crucifixion.

در کتاب مقدس شاهد ناعدالتی‌های انجام شده در حق مسیح، به سخره گرفتن او، شلاق زدن و تنبیه کردنش بودیم. زمانی‌که عیسی بر روی صلیب بود، مادرش نیز آنجا بود و مسیح حتی شاهد پریشانی مادرش نیز بود و بسیار زجر کشید. او عمیقاً اندوهگین بود. وقتی فهمید که مردمانش، یعنی یهودیان او را نپذیرفتند، می‌دانست که مجازات می‌شوند. در بعضی از متون عهد عتیق در مورد رنج‌های مسیح می‌خوانیم. در مزامیر باب 22 حال مسیح را به هنگام به صلیب کشیدنش حس می‌کنیم. علاوه بر درد زیاد، او شرم صلیب را نیز متحمل شد.

مزامیر 22: 6-8

"اما من کرمی بیش نیستم و انسان نی. عار آدمیانم و تحقیر شده قوم. هر که بر من می‌نگرد ریشخندم می‌کند. دهان کج می‌کنند و سر جنابانیده، می‌گویند: بر خداوند توکل دارد. پس بگذار او خلاصی‌اش دهد. گر به او رغبت دارد رهایی‌اش بخشد"

Psalm 22:6-8

"But I am a worm and not a man, scorned by mankind and despised by the people. All who see me mock me; they make mouths at me; they wag their heads; He trusts in the LORD; let him deliver him; let him rescue him, for he delights in him!"

مزامیر 22: 15-16

" قوتم چون تکه سفالی، خشکیده است و زبانم به کامم چسبیده. مرا به خاک مرگ نشانده‌ای. سگان مرا احاطه کرده‌اند. دستۀ اوباش گردم حلقه زده‌اند. دستها و پاهایم را سوراخ کرده‌اند "

Psalm 22:15,16

"Psalm 22:15,16 My strength is dried up like a potsherd, and my tongue sticks to my jaws; you lay me in the dust of death. For dogs encompass me; a company of evildoers encircles me; they have pierced my hands and feet."

Events leading to the death of Jesus

The Pharisees and Sadducees were the Jewish religious leaders in the time of Jesus. These groups usually opposed each other, but because they both hated Jesus, they worked together to destroy him. They were jealous of his popularity, power and authority. They hated seeing great crowds listening to him, amazed by his miracles. It was clear that no ordinary man could do miracles like Jesus – they were signs that he was God's Son. But the religious leaders did not want to see the truth – they were blinded by their jealousy and hatred.

وقایعی که به صلیب کشیده شدن مسیح ختم شد

فریسیان و صدوقیان، رهبران مذهبی یهودیان در زمان مسیح بودند. این دو گروه اکثراً با هم اختلاف نظر داشتند. اما چون هر دو از یهودیان متنفر بودند با هم هماهنگ شده تا مسیح را نابود سازند. آنها به محبوبیت، قدرت و اقتدار مسیح حسادت می‌کردند. از اینکه تعداد زیادی از مردم به او گوش دهند و تحت تاثیر معجزات او قرار گیرند، متنفر بودند. واضح بود که هیچ انسان عادی توانایی انجام این معجزات را نداشت و این‌ها نشانه‌هایی بودند که ثابت می‌کرد مسیح پسر خداست. اما سران مذهبی نمی‌خواستند واقعیت را ببینند و حسادت و نفرت، چشمانشان را کور کرده بود.

Jesus was in Jerusalem for the feast of Passover. The religious leaders wanted to arrest him quietly, without causing a protest among the people. Their opportunity came when Judas Iscariot, one of the twelve disciples, offered to betray him. Judas led them to the Garden of Gethsemane, where Jesus and his other disciples were alone (John 18:1-3). Jesus was arrested and brought before the council of religious leaders. They failed to find a genuine reason for putting him to death. It is impossible to find fault with a sinless person! In the end the High Priest said,

"I adjure you by the living God, tell us if you are the Christ, the Son of God" (Matthew 26:63).

When Jesus agreed that he was God's Son, the religious leaders accused him of blasphemy. According to the Law of Moses, the punishment for blasphemy was death. Of course, it was a false accusation. Jesus had not blasphemed – he had spoken the truth. At this time the Romans ruled over Israel, so the Jewish leaders brought Jesus to the Roman Governor of the area, Pontius Pilate, and demanded that he should be crucified – this was the way the Romans executed criminals. But Pilate could find no fault in Jesus.

عیسی برای عید پَسَخ در اورشلیم بود، سران مذهبی می‌خواستند قبل از اینکه مردم متوجه شده و اعتراض کنند، بدون سر و صدا او را دستگیر کنند. زمانیکه یهودا اسخریوطی که یکی از دوازده شاگردان عیسی بود، پیشنهاد خیانت به مسیح را به آنان داد، آنها فرصت مناسبی بدست آوردند. یهودا آنان را به سمت باغ جتسیمانی کشاند. جایی که مسیح و شاگردانش در آنجا تنها بودند (یوحنا 18: 1-3). عیسی دستگیر شد و نزد سران مذهبی آورده شد. آنها نتوانستند دلیل واقعی برای صادر کردن حکم مرگ وی پیدا کنند. پیدا کردن خطا و اشتباه در زندگی یک انسان بی‌گناه غیرممکن است و در نهایت کاهن اعظم (رئیس کهنه) گفت:

"به خدای زنده سوگندت می‌دهم که به ما بگویی آیا تو مسیح، پسر خدا هستی؟" (متی 26: 63).

وقتی عیسی مسیح تایید کرد که پسر خداست او را به کفرگویی متهم کردند. بر طبق شریعت موسی مجازات کفرگویی مرگ بود. البته این یک اتهام اشتباه بود و مسیح کفر نمی‌گفت. بلکه حقیقت را نشان داد. در آن زمان رومیان بر اسرائیل حکومت می‌کردند. سران یهود مسیح را نزد والی پنتیوس پیلاتس بردند و خواستند که او مصلوب شود. این روشی بود که رومیان مجرمین را مجازات می‌کردند. اما پیلاتس هیچ جرمی برای مسیح نیافت. یا عید فِصَح (در ترجمه قدیم)

When he heard that Jesus came from Herod's area, Pilate sent Jesus to Herod, who was in Jerusalem at the time. When Jesus remained silent, Herod mocked him and sent him back to Pilate. These men became friends:

“And Herod and Pilate became friends with each other that very day, for before this they had been at enmity with each other” (Luke 23:12).

Pilate knew that Jesus was innocent. He repeatedly told the Jews that neither he nor Herod could find any fault with him (Luke 23:4,14,15,22).

Pilate knew that the Jews wanted to put Jesus to death because of jealousy. The Jews told Pilate that since Jesus claimed to be a king, he was a threat to the Roman Emperor, and so it would be disloyal to the Emperor to release Jesus. Pilate weakly gave in. He allowed a murderer, Barabbas, to live and sent the Lord of life to his death – a dreadful injustice. Pilate handed over Jesus to Roman soldiers, to die by crucifixion – perhaps the most painful and agonising death ever invented.

وقتی فهمید که مسیح از شهر هیروودیس آمده است او را نزد هیروودیس برگرداند. بین هیروودیس و پیلاتس بار دیگر روابط دوستانه برقرار شد:

"در آن روز، هیروودیس و پیلاتس بنای دوستی با یکدیگر نهادند، زیرا پیشتر دشمن بودند" (لوقا 23:12).

پیلاتس می‌دانست که مسیح بی‌گناه است. او همیشه به یهودیان می‌گفت که نه خود و نه هیروودیس هیچ جرمی برای مسیح نیافتند (لوقا 23:4 و 14-15 و 22). پیلاتس می‌دانست که یهودیان به خاطر حسادتشان خواستار مرگ مسیح بودند. آنها به پیلاتس گفتند چون مسیح ادعای پادشاهی دارد پس تهدید بزرگی برای امپراطوری روم خواهد بود. پس آزاد کردن او بی‌وفایی به امپراطوری است. پیلاتس علی‌رقم میل باطنی‌اش تسلیم شد و اجازه داد قاتلی به نام باراباس آزاد شود و به جای او عیسی کشته شود. این عظیم‌ترین بی‌عدالتی بود. پیلاتس مسیح را به دست سربازان رومی داد تا او را به صلیب بکشند. این دردناکترین و زجر آورترین مرگ تاریخ بود.

Both Jews and Romans were therefore involved in the death of Jesus. God had planned from the very beginning to save mankind by His Son and knew that these wicked men would behave as they did. Later the apostle Peter said to the Jews, **"This Jesus, delivered up according to the definite plan and foreknowledge of God, you crucified and killed by the hands of lawless men"** (Acts 2:23).

There was no other way

Jesus knew that his Father had brought him into the world to bring salvation. Throughout his life he was totally obedient to his Father, even to suffering and death on the cross. Jesus said that he wanted to **"do the will of him who sent me and to accomplish his work"** (John 4:34). In the Garden of Gethsemane, when he faced his greatest test of obedience, Jesus prayed three times to his Father, "If it be possible, let this cup pass from me", but was careful to add, "Nevertheless, not as I will, but as you will" (Matthew 26:39-44). If it had been possible, God would have spared His Son the agony, but it was the only way. On the cross, as he neared death, Jesus said, "It is finished" (John 19:30). He had finished the work that God gave him to do (John 17:4).

هم رومیان و هم یهودیان در مرگ مسیح دخالت داشتند و نقشه خدا از ازل، نجات انسان‌ها توسط فرزندش بود و می‌دانست که این شیران اینگونه برخورد می‌کنند. بعدها پطرس به یهودیان گفت:

"آن مرد بنا بر مشیت و پیشدانی خدا به شما تسلیم کرده شد و شما به دست بی‌دینان بر صلیبش کشیده، کشتید" (اعمال رسولان 2: 23).

هیچ راه دیگری نبود

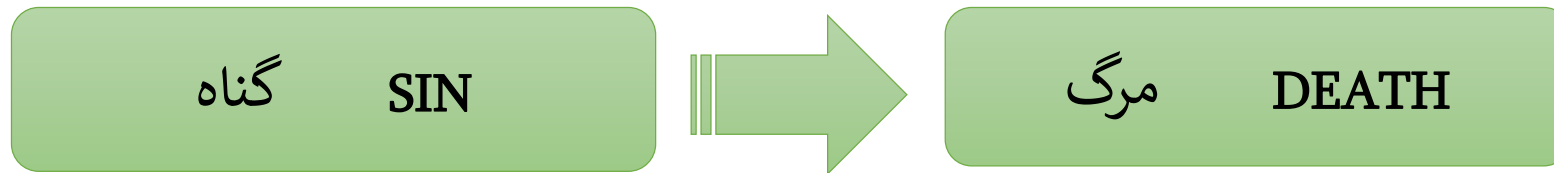
مسیح می‌دانست که قصد پدر از آوردن او به این دنیا، آوردن رستگاری بود. در طول زندگی اش، حتی در زمان زجر کشیدن‌ها و مرگش بر روی صلیب کاملاً مطیع پدر بود. مسیح گفت که می‌خواست **"اراده فرستنده خود را به جا آورد و کار او را به کمال رساند" (یوحنا 4: 34)**. در باغ جتسیمانی وقتی مسیح با بزرگترین آزمایش زندگی اش که درباره فرمانبرداری پدر بود مواجه شد، ۳ مرتبه به درگاه پدر دعا کرد: "ای پدر من، اگر ممکن نیست این جام نیاشامیده از من بگذرد، پس آنچه اراده‌توست انجام شود" (متی 26: 39-44). اگر ممکن بود خدا پسرش را از این درد رهایی می‌داد. اما تنها راه همین بود. وقتی که مسیح بر روی صلیب به مرگ نزدیک می‌شد گفت: "تمام شد" (یوحنا 19: 30). او کاری که خدا به او محول کرده بود را به انجام رسانید (یوحنا 17: 4).

چرا مسیح مُرد؟

Why did Jesus die?

Adam sinned and so he died. Death is the punishment for sin. This is God's law. Romans 6:23 says: "For the wages of sin is death". Just as we earn wages by working, so we earn death by sinning. We all sin and so we all deserve to die.

آدم گناه کرد، پس مُرد. مرگ مجازات گناه است و این قانون خداست. دقیقاً همانطور که بعد از کار، مزد می‌گیریم، بعد از گناه نیز مرگ را دریافت می‌کنیم. ما همه گناهکاریم، پس همه لایق مرگ هستیم.

Jesus died on the cross to take away the sins of the world. This was his Father's will, and he was obedient even to death. However, he also died because he was mortallike us. If Jesus had not died on the cross, he would have died at some time later. Jesus was also tempted just as we are, and in some ways more than we are, but he never sinned. In Hebrews 4:15 we read that Jesus "in every respect has been tempted as we are, yet without sin". Although he shared Adam's dying nature, Jesus did not deserve death because he was sinless. Therefore, God raised Jesus from the dead without breaking His own law that "the wages of sin is death". Jesus died to gain his own redemption, and to make ours possible.

مسیح بر روی صلیب مُرد تا گناهان دنیا را از بین ببرد. مسیح بر روی صلیب مُرد تا گناهان دنیا را از بین ببرد. این اراده پدر بود و مسیح تا لحظه مرگ از آن اطاعت کرد. اگرچه فناپذیری او نیز باعث مرگ او شد. اگر مسیح بر روی صلیب نمی‌مُرد، می‌توانست بعداً به روشی دیگر بمیرد. مسیح همچنان همانند ما وسوسه شد و حتی در بعضی موارد بسیار بیشتر از ما، اما هرگز گناه نکرد. در عبرانیان 4: 15 می‌خوانیم که "مسیح از هر حیث همچون ما وسوسه شده است، بدون اینکه گناه کند". اگرچه مسیح ذات فانی آدم را داشت، اما لایق مرگ نبود چون کاملاً بی‌گناه بود. بنابراین خدا، بدون شکستن قانون خود او را از مرگ برخیزانید. زیرا "مزد گناه مرگ است". مسیح مُرد تا رستگاری خود را بدست آورد و همین‌طور این فرصت را برای ما نیز مهیا کند.

مسیح از مرگ برخیزانیده شد:
مسیح ذات فانی آدم را نیز داشت **اما** گناه نکرد.

Jesus was raised from the dead: Jesus had Adam's dying nature **BUT** Jesus did not sin.

ما همه میمیریم:
همه ذات فانی آدم را داریم **و** همه گناهکاریم.

We all die: we all have Adam's dying nature **AND** we all sin.

Jesus agreed with his Father that sin should be punished by death, which is why he refused to give in to sin. He knew that the only way to conquer death was to conquer sin in himself. He knew that His Father would raise him from the dead if he was sinless. After his resurrection God gave the Lord Jesus a new nature – a nature like God Himself – that cannot sin and cannot die. Romans 6:9 says: "We know that Christ being raised from the dead will never die again; death no longer has dominion over him."

عیسی در مورد مزد گناه با پدرش موافق بود. به همین خاطر گناه نکرد. او می دانست که تنها راه غلبه بر مرگ، غلبه بر گناه در خود است و همین طور آگاه بود که اگر بی گناه بماند پدر او را پس از مرگ رستخیز خواهد داد. پس از رستخیزش، خدا به مسیح ذاتی جدید داد. ذاتی همانند خود که قادر به گناه نیست و هرگز نمی میرد. رومیان 6: 9 می گوید:

"زیرا می دانیم چون مسیح از مردگان برخیزانیده شده است، دیگر هرگز نخواهد مرد و مرگ دیگر بر او تسلطی ندارد" (رومیان 6: 9).

گناه، ما چطور؟

What about us?

Jesus died at the feast of Passover. At the original Passover, each Israelite household killed a perfect lamb and placed its blood on the door posts at the entrance to their home, to save them from death (Exodus 12). This pointed forward to the death of Jesus (1 Corinthians 5:7). He was an acceptable sacrifice – he was like a perfectly formed lamb with no scars or blemishes (1 Peter 1:19). God was willing to accept this perfect sacrifice as the offering for all who believe in Jesus as “the Lamb of God, who takes away the sin of the world” (John 1:29). Speaking of Jesus, long before his birth, the prophet Isaiah said: “But he was wounded for our transgressions; he was crushed for our iniquities; upon him was the chastisement that brought us peace, and with his stripes we are healed. All we like sheep have gone astray; we have turned every one to his own way; and the LORD has laid on him the iniquity of us all” (Isaiah 53:5,6).

مسیح در زمان عید پَسَخ مُرد. در عید پَسَخ هر خانواده اسرائیلی بره‌ای را کشته و خون آن را بر در خانه‌های خود می‌زدند تا از مرگ نجات یابند (خروج باب ۱۲). این نکته در مورد مرگ مسیح نیز صدق می‌کند (1 قرنتیان 5: 7). او یک قربانی قابل قبول بود. او همانند بره‌ای بی‌عیب و نقص بود (1 پطرس 1: 19). خدا قربانی قابل قبول خود را برای کسانی که اعتقاد داشتند داد: مسیح "بره خداست که گناه جهان را بر می‌دارد" (یوحنا 1: 29). پیش از میلاد مسیح اشعیا نبی گفت:

"حال آنکه به سبب نافرمانی‌های ما بدنش سوراخ شد و به جهت تقصیرهای ما له گشت. تأدیبی که ما را سلامتی بخشید بر او آمد و به زخمهای او ما شفا می‌یابیم. همه ما چون گوسفندان، گمراه شده بودیم و هر یک از ما به راه خود رفته بود، اما خداوند تقصیر جمیع ما را بر وی نهاد" (اشعیا 53: 5-6).

Romans 5:6-8 speaks of God's love in allowing His Son to die for sinners:

"For while we were still weak, at the right time Christ died for the ungodly. For one will scarcely die for a righteous person—though perhaps for a good person one would dare even to die—but God shows his love for us in that while we were still sinners, Christ died for us."

John 15:13

shows the love of the Lord Jesus in giving his life for those he came to save:

"Greater love has no one than this, that someone lays down his life for his friends".

God and His Son have done all they can for us. God has given us His beloved Son as a sacrifice. Jesus has laid down his life for us. We have to realise that we are sinners and desperately need salvation. Unless we acknowledge how sinful we are and how much God and His Son have done for us, the sacrifice of Jesus will not help us

رومیان 5: 6-8 در مورد عشق خدا برای فدا کردن فرزندش برای گناهکاران می گوید:
"هنگامی که ما هنوز ناتوان بودیم، مسیح در زمان مناسب به خاطر پی‌دینان جان داد. حال آنکه به ندرت ممکن است کسی به خاطر انسانی پارسا از جان خود بگذرد، هر چند ممکن است کسی را این شهامت باشد که جان خود را برای انسانی نیک بدهد. اما خدا محبت خود را به ما این‌گونه ثابت کرد که وقتی ما هنوز گناهکار بودیم، مسیح در راه ما مرد" (رومیان 5: 6-8).

یوحنا 15: 13 عشق مسیح را نشان می‌دهد که زندگی خود را برای نجات دیگران داد: **"محبتی بزرگتر از این وجود ندارد که کسی جان خود را در راه دوستانش فدا کند" (یوحنا 15: 13).**

خدا و پسرش هر کاری که می‌توانستند در حق ما انجام دادند. خدا یگانه فرزندش را برای ما قربانی کرد. مسیح از زندگی‌اش بخاطر ما گذشت. ما باید درک کنیم که گناهکاریم و محتاج نجات هستیم. فقط زمانی ارزش فداکاری مسیح و کار بزرگ خدا را درک می‌کنیم که متوجه شویم چقدر گناهکاریم.

The crucifixion allowed mankind to come close to God

Sin separates mankind from God. Through the sacrifice of Jesus it is possible for our sins to be forgiven. The barrier between God and ourselves is then removed and we can be brought close to Him. This is described in the Bible as reconciliation, and through it we can have fellowship (a special relationship) with God through the Lord Jesus, our mediator in heaven. In 2 Corinthians 5:19 the apostle Paul clearly shows that God was working through His Son to reconcile sinners to Himself. This message of reconciliation to God was preached by the apostles: "... in Christ God was reconciling the world to himself, not counting their trespasses against them, and entrusting to us the message of reconciliation".

Taking up our cross

The Pharisees and Sadducees were The crucifixion is at the heart of the Gospel. It is the source of salvation provided by God in His love and is made possible by the love of His Son. Forgiveness is God's gift to those who repent of their sins and come to Him through belief and baptism:

مصلوب شدن مسیح به مردم اجازه داد تا به خدا نزدیک شوند

گناه، بشر را از خدا جدا می‌کند. گناهان ما تنها از طریق فداکاری مسیح بخشیده می‌شوند. بنابراین مانع میان ما و خدا از بین رفته است و می‌توانیم به او نزدیک شویم. در کتاب مقدس این عمل بعنوان مصالحه نام برده شده است و از این طریق می‌توانیم توسط عیسی مسیح که میانجی ما در آسمان است با خدا رابطه‌ای خاص برقرار کنیم. در 2 قرنتیان 5: 19 پولس رسول بطور واضح نشان می‌دهد که خدا توسط فرزندش در حال برقراری مصالحه میان خود و گناهکاران است. این پیغام مصالحه توسط رسولان تعلیم داده می‌شد:

"به دیگر سخن، خدا در مسیح جهان را با خود آشتی می‌داد و گناهان مردم را به حسابشان نمی‌گذاشت و پیام آشتی را به ما سپرد" (2 قرنتیان 5: 19).

صلیب خود را بر می‌داریم

مصلوب شدن در قلب انجیل است و منبع اصلی رستگاریست که توسط عشق خدا فراهم شده و توسط عشق فرزندش امکان‌پذیر شده است. بخشش هدیه‌ای است از جانب خدا به کسانی که از گناهان خود توبه کرده و با ایمان و تعمید به سمت خدا می‌آیند:

“Repent and be baptized every one of you in the name of Jesus Christ for the forgiveness of your sins” (Acts 2:38). But more than baptism is needed. Jesus said, “If anyone would come after me, let him deny himself and take up his cross and follow me” (Mark 8:34). The idea of taking up our cross is that we need to make self-sacrifices each day. If we want to follow the Lord Jesus we have to please God and not ourselves. We have to make every effort to stop sinning, and walk with Christ in a new way of life. The apostle Paul says: “Those who belong to Christ Jesus have crucified the flesh with its passions and desires” (Galatians 5:24). Crucifying the flesh involves putting to death (completely destroying) our sinful desires. We must try really hard not to allow sin to rule over us in our lives.

Some lessons from the crucifixion

1. The crucifixion of Jesus was a terrible event. It showed mankind at its worst as people took the perfect and lovely Son of God and killed him brutally. The crucifixion shows how evil people are, and the awfulness of sin.

"توبه کنید و هر یک از شما به نام عیسی مسیح برای آمرزش گناهان خود تعمید گیرید که عطای روح القدس را خواهید یافت" (اعمال رسولان 2: 38).

اما چیزی فراتر از تعمید نیاز است. مسیح گفت: **"اگر کسی بخواهد مرا پیروی کند، باید خود را انکار کرده، صلیب خویش برگردد و از پی من بیاید" (مرقس 8: 34).**

جمله **"صلیب خود را برداشتن"** به این معناست که باید هر روز خود را قربانی کنید. اگر قصد پیروی از مسیح را داریم باید تنها او را خشنود سازیم. باید برای متوقف کردن گناه، تمام تلاشمان را انجام دهیم و همراه مسیح در زندگی تازه قدم برداریم. پولس رسول می گوید: **"آنان که به مسیح عیسی تعلق دارند، نفس را با همه هوسها و تمایلاتش بر صلیب کشیده اند" (غلاطیان 5: 24).**

مصلوب کردن جسم به معنای از بین بردن تمام خواسته های است که باعث گناه می شود. باید تلاش کنیم تا گناه بر زندگی مان حکمرانی نکند.

پندهای از مصلوب شدن

مصلوب شدن مسیح یک اتفاق وحشتناک بود و عمل زشت انسان ها در به صلیب کشیدن یگانه فرزند خدا را نمایان کرد. مصلوب شدن خباثت انسان ها و زشتی و گناه را نشان می دهد.

2. It also shows how much God loves all true disciples of Christ. The apostle Paul says:

“He who did not spare his own Son but gave him up for us all, how will he (God) not also with him graciously give us all things?” (Romans 8:32).

3. A huge price was paid so that true believers can have immortal life. It was the cost of a completely sinless life. The apostle Peter, writing to believers, says:

“... knowing that you were ransomed from the futile ways inherited from your forefathers, not with perishable things such as silver or gold, but with the precious blood of Christ, like that of a lamb without blemish or spot” (1 Peter 1:18,19).

4. Jesus gave us a wonderful example of how to behave.

- ❖ He did not protest that he was right when people said evil things about him (1 Peter 2:21-23).
- ❖ He forgave those who crucified him (Luke 23:34).
- ❖ Even when in great pain and distress, he cared for others (John 19:26,27; Luke 23:27-31).
- ❖ He obeyed his Father in all things, completely trusting Him.

2. همینطور عشق فراوان خدا به شاگردان واقعی مسیح را نشان می‌دهد. پولس رسول می‌گوید:

“او که پسر خود را دریغ نداشت، بلکه او را در راه همه ما فدا ساخت، آیا همراه با او همه چیز را به ما نخواهد بخشید؟” (رومان 8: 32).

هزینه زیادی پرداخت شد تا ایمانداران واقعی زندگی جاودان یابند و به قیمت از بین رفتن یک زندگی کاملاً پاک بود. پطرس رسول در نامه‌ای به ایمانداران می‌گوید:

“زیرا می‌دانید از شیوه زندگی باطلی که از پدرانتان به ارث برده بودید، بازخرید شده‌اید نه به چیزهای فانی چون سیم و زر بلکه به خون گرانبهای مسیح، آن بره بی‌عیب و بی‌نقص” (1 پطرس 1: 18-19).

4. مسیح یک مثال خوب برای رفتار کردن به ما داد.

- ❖ او هرگز در مقابل حرف‌های شیرانه مردم اعتراض نکرد (1 پطرس 2: 21-23).
- ❖ او کسانی را بخشید که او را به صلیب کشانیده بودند (لوقا 23: 35).
- ❖ با وجود اینکه در زجر و درد بود، اما باز به بقیه فکر می‌کرد (یوحنا 19: 26-27 و لوقا 23: 27-31).
- ❖ او با اعتماد کامل در همه چیز پدر را مطابعت کرد.

خلاصه Summary

- ❖ We all sin and so we all deserve to die.
- ❖ In His love God has given us His beloved Son as a sacrifice for sin.
- ❖ Jesus joined with his Father in this work by willingly laying down his life for us.
- ❖ God raised Jesus from the dead, because he was sinless and so did not deserve death. God gave the Lord Jesus immortal life.
- ❖ Through the sacrifice of Jesus it is possible for our sins to be forgiven. Then we can share the hope of immortal life in God's kingdom.
- ❖ We must acknowledge our sins, repent and be baptized, and walk with Christ in a new way of life

❖ ما همه گناهکاریم و لایق مرگ.

❖ خدا با عشق خود یگانه فرزند خود را قربانی گناهان ما کرد.

❖ عیسی مسیح با از بین بردن زندگی خود در کار پدر سهیم شد.

❖ خدا مسیح را از مرگ برخیزانید چون بی گناه بود و لایق مرگ نبود. خدا به او زندگی جاودان داد.

❖ به واسطه فداکاری مسیح گناهان ما نیز می تواند بخشیده شود. پس می توانیم در امید به یافتن زندگی جاودان در پادشاهی خدا شریک باشیم.

❖ ما باید به گناهان خود پی برده توبه کنیم و تعمید بگیریم و با مسیح در راه زندگی تازه قدم برداریم.

رومیان 5: 8

"اما خدا محبت خود را به ما این گونه ثابت کرد که وقتی ما هنوز گناهکار بودیم، مسیح در راه ما مرد".

Romans 5:8

"God shows his love for us in that while we were still sinners, Christ died for us"

2 Corinthians 5:15

He died for all, that those who live might no longer live for themselves but for him who for their sake died and was raised.

2 قرنتیان 5: 15

2 قرنتیان 5: 1

2 Corinthians 5

1 پطرس باب 1

1 Peter 1